

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 16 0 К 000409 20 Кж 8
Бања Лука, 20.02.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Г.К., због кривичног дјела зеленаштва из члана 235. став 5. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о његовој жалби изјављеној против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000409 20 Кв 14 од 06.02.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 20.02.2020. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба оптуженог Г.К. изјављена против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000409 20 Кв 14 од 06.02.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000409 20 Кв 14 од 06.02.2020. године, у поступку контроле оправданости, продужен је притвор против оптуженог Г.К., због кривичног дјела зеленаштва из члана 235. став 5. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), по основу члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против овог рјешења жалбу је благовремено изјавио оптужени, без навођења разлога, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и притвор укине.

Пошто је размотрио спис ове кривице и оцијенио побијано рјешење у складу са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци рјешења из слjedeћих разлога:

Нису основани жалбени приговори, којима се оспорава постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. Побијано рјешење правилно утврђује и даје ваљане разлоге да постоје нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени поновити кривично дјело, а имајући у виду да се терети за извршење кривичног дјела зеленаштва, почињеног заједно са осталим оптуженим, у виду занимања и то у континуитету и дужем времену од почетка 2015. до 2018. године. Када се ове чињенице доведу у везу са бројношћу оштећених (20 лица) и начином на који је наплаћиван дуг и камате, да знатан број

свједока још увијек нису исплатили камате, затим упорност која је испољена у изнуђивању новца од оштећених, и по оцјени овог суда, у цијелости се потврђује правилност закључка побијаног рјешења да су то нарочите околности које оправдавају и даљу примјену мјере притвора, по основу одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

У образложењу жалбе се не указује на нове чињенице и околности, које нису постојале у вријеме доношења претходног рјешења, којима би се довела у сумњу правилност утврђених чињеница из побијаног рјешења, на којима се заснива закључак о даљој потреби примјене мјере притвора.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено ја као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић